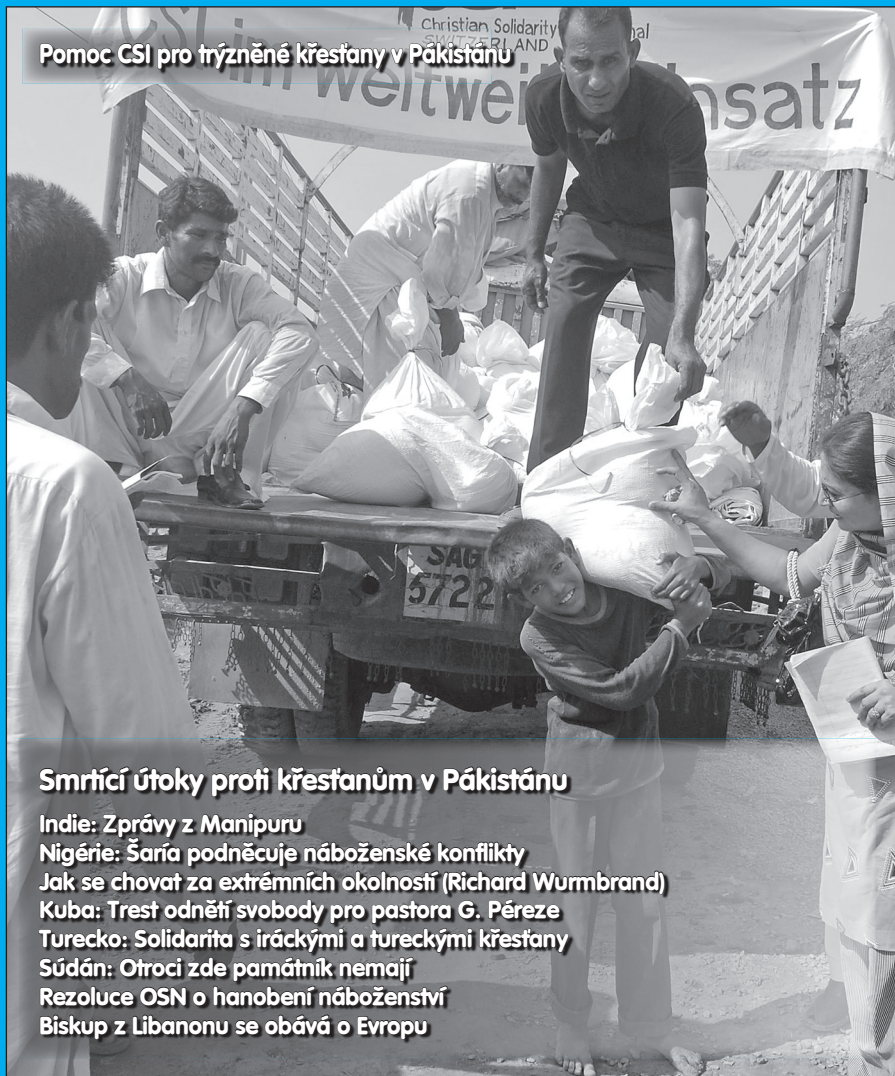

Pomoc CSI pro trýzněné křesťany v Pákistánu

Smrtící útoky proti křesťanům v Pákistánu

Indie: Zprávy z Manipuru

Nigérie: Šaría podněcuje náboženské konflikty

Jak se chovat za extrémních okolností (Richard Wurmbrand)

Kuba: Trest odnětí svobody pro pastora G. Péreze

Turecko: Solidarita s iráckými a tureckými křesťany

Súdán: Otrci zde památník nemají

Rezoluce OSN o hanobení náboženství

Biskup z Libanonu se obává o Evropu

ZDARMA

ZPRAVODAJ KLN / ROČNÍK 18

Trpí-li jedna část, trpí s ní části všechny!
(1 Kor 12:26)

Opět chystáme poslední vydání zpravodaje, čas opravdu běží. Hodně se nám podařilo, ale ještě více je před námi. Násilí na našich bratrech a jejich pronásledování neutuchá. Znovu si uvědomme, že tvoříme jedno tělo a že jeho každý desátý úd trpí. Není to i kvůli naší vlažnosti, která je Pánu tak nepřijatelná (Zj 3, 15 a 16)? V minulém čísle cituje Petr o neznalostech jako původcích zla ve světě. I dnes mnoho lidí prohlašuje, že Bůh mlčí. To jen proto, že nečtou a neposlouchají boží slovo. Otec poslal Slovo-Syna, aby o něm podal vydal vyčerpávající svědectví. Je na pováženou, kolik lidí nechává bez povšimnutí dokonce i boží slovo. Nedivme se potom, že je na světě tolik zla.

V tomto čísle přinášíme nadčasovou úvahu Richarda Wurmbanda „Jak se chovat za extrémních situací“. Je to působivé a moc potřebné čtení. Informujeme o návštěvě otce Samuela z Indie v ČR. Otec Samuel bude pokračovat v péči o žáky a studenty, které mu pro svůj věk předává otec Med. Chce navštívit místa a lidi známé otci Medovi, povzbudit je a pozdravit.

Následuje protest do OSN proti mohamedány předložené petici o hanobení náboženství. Odeslat budete moci z našich webových stránek. „Něco o nás“ poskytuje podobně jako vloni přehled o působení CSI v naší zemi.

A znovu nazpět k našim pronásledovaným bratřím. Dočtete se o situaci v Libanonu, Pákistánu, Kubě, Turecku a Súdánu. Na Kubu pošlete prosím protestní lístek, pomáhá to.

K uvedenému překládám několik vět z editorálu Annette Walder prezidentky CSI z listopadového švýcarského zpravodaje: „Švýcarská média ponechávají násilnosti na křesťanech zcela na okraji (česká také). Mně však v souvislosti s těmito událostmi chybí oficiální odsouzení z muslimské strany. Mezitím je odsoudila pákistánská vláda. Stojíme však před evidentním porušováním náboženské svobody, ale neslyšíme a nečteme jasné distancování od těchto útoků třeba od organizace Islámské konference nebo od evropských muslimů. Není slyšet ani slovo. Proti tomu ale bezmezná pobouření nad karikaturami Mohameda. Každý rok zavraždí islamisté mnoho křesťanů, kteří zůstali věrni víře v Ježíše Krista a my je tak málo hájíme a media mlčí...“

My jsme však v naší vlasti prožili jednu mimořádnou událost – návštěvu papeže. Mnohokrát se obracel ke všem pokřtěným a tak alespoň jeden citát z homilie ve Staré Boleslavi: „Dnes je třeba lidí věřících a věrohodných, připravených rozšířit do každé oblasti společnosti ty křesťanské zásady a ideály, jimiž se inspiruje jejich jednání. To je svatost, univerzální povolání všech pokřtěných, které je vede, aby plnili své povinnosti věrně a s odvahou, aby nehleděli na vlastní sobecký zájem, ale na společné dobro a hledali v každém okamžiku Boží vůli.“

Potvrzení o darech naleznete vložené v prvním čísle zpravodaje do poloviny ledna 2010, ovšem pokud máme Vaše adresy (chybí nám u několika dárců převodem z účtu). Moc děkujeme za oběti pronásledování a děti.

Využijte adventní doby k přípravě na příchod Pána do lidských dějin, přeji Vám, abyste odolali konzumu a hlavně ty maličké vedli ke skromnosti, celý advent jim pravidelně četli boží slovo a všichni se chystali ne na dárky, ale na oslavu narození Spasitele.

Váš František Kopečný

Smrtící útoky proti křesťanům

Při žhářských útocích na křesťany v provincii Paňdžáb zabili muslimští radikálové 14 lidí a mnoho lidí bylo zraněno. Oheň zničil více než 70 domů. Jako obvykle byl příčinou násilí velmi pochybný zákon o rouhání, jehož zneužití je pro muslimy velmi lákavé a snadné. Krátce po útoku organizovala CSI pomoc pro oběti útoků.

Radikální muslimové zapálili ve vesnici Korian a ve městě Gojra v provincii Paňdžáb domy obývané křesťany. Zničili také dva kostely. Násilnická lůza, rozjitřená islamisty v místní mešitě, zavraždila 14 křesťanů a mnohé těžce zranila. Mnozí přišli v plamenech o celý majetek, a navíc se bojí o svou existenci.

V Korianu a Gojře bylo zničeno více než 70 domů, podle některých zdrojů i více než sto. (CSI, Reuters)

Náboženský extremismus

Pákistán je státem, který od svého vzniku v roce 1947 (jako muslimská část Indie) pendluje mezi islamizací a modernizací. Náboženský extremismus v poslední době bují a je pro stát nepřehlédnutelným problémem. V roce 1986 schválený „zákon o rouhání“ je výsledkem letité a systematické islamizace. Zákon předepisuje tresty za rouhání a nevhodné poznámky o proroku Mohamedovi. Usvědčený může dostat peněžitou pokutu, vězení, ale ve „vážných“ případech i smrt. Protože stačí jen udání a není potřeba svědků, je uplatňování zákona vlastně zákonným terorizováním menšin. Křesťané představují pouhá dvě procenta ze 162 milionů obyvatel Pákistánu. To ale v praxi znamená, že 3,24 milionů našich bratří a sester ve víře je každý den vystaveno libovůli svých islámských

sousedů. V podobné situaci jsou ještě dvě procenta hinduistů. Nejenže se tak snadno odstraňuje úspěšnější konkurence v obchodě či řemesle, ale zneužívání rozjitřené lůzy vede ke stále častějším razím.

Neudržitelná nařčení

Také při útocích v Korianu a Gojře byli křesťané obviněni ze zlehčování Koránu. Provinili se tedy proti zákonu o rouhání. Současný ministr pro menšiny Shahbaz Bhatti označil obvinění za neopodstatněná a požaduje po parlamentu jasné stanovisko. Byla také přijata rezoluce odsuzující útoky, která vyjadřuje solidaritu s oběti a žádá potrestání viníků. Křesťané v Pákistánu reagovali na hrůzné násilnosti protestní akcí. Odsoudili útoky a selhání úřední moci. Žádali také o spravedlnost a ukončení roky trvající náboženské diskriminace. Křesťané si jsou dobře vědomi toho, že se tím mohou stát také cílem dalších útoků. Na druhé straně to ale ukazuje i na to, jak vážná je ve

skutečnosti jejich situace a úpěnlivá snaha o ukončení pronásledování. Vláda v Islámábádu by měla, jak je patrné z poselství protestní akce, uznat křesťany jako náboženskou menšinu a vyvinout snahu o respektování náboženské svobody a její ochranu.

První pomocná akce CSI

CSI zahájila bezprostředně po útocích akci na pomoc obětem. Ve spolupráci s katolickým právníkem a obhájcem Khalilem Tahirem, který akci CSI pomáhal organizovat na místě, se pomoc k obětem mohla dostat rychle. Mnozí neměli kde bydlet a přežívali v ubohých podmínkách. Svým nasazením si Khalil Tahir vytváří nepřátele na život a na smrt. Jeho žena a tři synové se musejí ukrývat.

Přesto se vytrvale a statečně zasazuje za pronásledované jako obhájce nařčených z rouhání. V očích islamistů je však viněn stejně jako obžalovaný ze zlehčování Koránu, které obhajuje.

Lidé před zničenými domy (CSI)

Pomoc dorazila k potřebným. (CSI)

Pokojná manifestace

Koncem srpna se CSI podílela na akci pákistánských křesťanů, kteří žijí ve Švýcarsku. Jejich pokojná demonstrace před Palácem národů v Ženevě měla upozornit veřejnost na hrůzy, které se dějí v jejich vlasti. Společná akce měla také poukázat na to, že náboženská svoboda není samozřejmostí. Život křesťanů je zákonem o rouhání denně ohrožován. CSI se přidává k žádostem pákistánských křesťanů o zrušení zákona, který porušuje lidská práva.

Ve vězení pociťovali Boží přítomnost

„Přes těžkosti vězeňského života pociťujeme každý den Boží přítomnost,“ vyprávějí v rozhovoru CSI křesťané James Masih a Buta Masih o svých zážitcích z doby uvěznění.

Dva a půl roku seděli křesťané James Masih a Buta Masih za drsných podmínek ve vyšetřovací vazbě, než byli nakonec 16. dubna 2009 propuštěni na svobodu. Hrozil jim trest pětadvacetiletého odnětí svobody za „rouhání vůči Koránu“, protože společně se starým papírem měli údajně spálit také stránky z Koránu. V rozhovoru s CSI popisují oba svoje zážitky z vazby.

Bůh byl s námi

„Ačkoliv byl každodenní život ve vězení hodně těžký, silně jsme pociťovali Boží přítomnost. Hodně síly jsme získali hlavně modlitbami. Byla to velká zkušenost mluvit každý den s Bohem. Krok za krokem nás vedl Duch Svatý. Navzdory izolaci jsme byli vedeni moudrostí, která nám v těžkých hodinách ukazovala, jak se správně chovat a jak zůstat věrnými Bohu. Několikrát nás dozorcí nutili, abychom se vzdali své víry a přestoupili k islámu. To by nám bývalo mohlo zkrátit

Khalil Tahir s Jamesem Masihem a Butou Masihem, osvobozenými křesťany (CD)

naše utrpení, ale právě v tomto těžkém boji jsme cítili Boží přítomnost. V těchto chvílích jsme si byli jistí, že je s námi v cele a ne nechá nás samotné a že trpí s námi. Nebyli jsme tak se svou bezmocí osamoceni, protože nám pomáhal s našimi obavami a pochybnostmi. Pokaždé nám dal sílu, abychom mu zůstali věrní.“

Protesty CSI křesťany povzbudily

„Zprávy o protestních akcích CSI vůči pákistánské vládě, které nám při návštěvách předával náš advokát Khalil Tahir, nesmírně posilovaly naši víru. Láska a spoluúčast tolika křesťanů z celého světa nás ubezpečila

v přesvědčení, že bude spravedlnosti učiněno zadost. Chybí nám slova, jak bychom vyjádřili náš vděk za nezištnou pomoc přátel CSI. Všem ze srdce děkujeme! I nyní ovšem stojíme před těžkými úkoly. Naše domy a vše, co jsme měli, bylo zničeno a naše rodiny dnes žijí z ruky do úst. Připadáme si jako trosečníci. Přesto jsme vděční Bohu, že nám daroval nový život. Proto ho budeme i nadále věrně následovat.“

Modleme se vytrvale za 3,24 milionů údů jednoho těla v Pákistánu. Jen Bůh, který dal svého Syna za naše vykoupění, nás vede k pochopení pronásledování a solidarity s pronásledovanými.

Zprávy z Manipuru

V indickém státě Manipuru pokračuje práce otce Jana Meda, českého misionáře, a jeho následovníků. S ohledem na jeho věk a současný poutavý stav přebírá jeho „děti“ P. Samuel Elow. Ten bude v České republice od 30. listopadu do 5. prosince. Měl by navštívit místa drahá otci Janovi (Jihlavu, Fryšták a sv. Hostýn) a jeho příbuzné v Brně.

Otec Jan podporuje přes 1000 dětí za pomoci štědrých dárců CSI, svého synovce a dalších dárců. Pro ilustraci je přiložen seznam škol a počet dětí, které tam otec podporuje. Výše podpory je různá, podle situace rodiny, ze které děti pocházejí. Bez vaší pomoci by ale nemohli studovat. To je naše **adopce na dálku**. Je sice neadresná, ale zato velmi rozsáhlá a efektivní. Vaše dary pomáhají totiž i dalším dětem. Pro ilustraci přikládáme tento seznam:

Název školy	Místo	Počet dětí
St. Margaret Memorial School	Thamnapokpi	19 dívek
Christ King School	Chingjaroi Ukhrul Dist	13 chlapců a 17 dívek
Alphonsa Convent - Christ King School	Chingjaroi Ukhrul Dist	14 dívek - internát
Luikhan Mahung School	Hundung	10 chlapců - internát
St. Mary's Convent	Nungbi – Hundung	7 dívek - internát
Carmel Convent	Kasom Khulen	10 dívek - internát, školné pro 4 další dívky
Good Shepherd Home	Churachandpur	10 dívek - internát, školné pro dalších 10 dívek
St. Mary's convent	Purul	15 studentů
St. John's Parish	Nungba	7 chlapců, 13 dívek, 3 chlapci - internát
St. Mary's Convent	Nungba	5 dívek - internát
St. Felix's School Ramgailong Iaimanai	Langol	12 chlapců, 14 dívek

Název školy	Místo	Počet dětí
St. Peter's High School C/o Shantal Bhavan	Monsangpantha Chandel	10 dětí
St. Mary's Parish	Bendramai	15 dětí – školné, 10 chlapců a 10 dívek - internát
Leishemba Maheikol	Chingarel	15 dětí - školné, 5 dětí - internát
Sr. Teresa	Nirmalabas	4 děti
St. Mary's Convent	Kholien	6 dívek – internát, 2 chlapci - školné
St. Mary's Cathedral	Kohima	8 dívek - internát
Shantal Bhavan	Monsangpantha Chandel	10 dívek - internát
St. Mary's Convent	Moreh	15 dívek - internát
St. Paul Convent	Phesama	8 dívek - internát
St. Mary's Convent	Lungpi	7 dívek a 3 chlapci - internát
St. Mary's Convent	Tuibang	15 dívek – internát
SMMI sisters	Kangokpi	5 dívek a 2 chlapci - internát
St. Mary's Convent	Senapati	12 dívek - internát
St. Mary's School	Padampukhri	6 dívek - internát
C/o St. Xavier's Convent	Sarupathar	16 dívek
Savio School	Awangkhol	5 chlapců – internát, 14 chlapců a 11 dívek - školné
Sacred Heart	Awangkhol	5 dívek - školné
Sr. Regina C/o Nirmalabas	Imphal	2 dívky
Oja Benedict Touring Catechist		50 dětí – školné, 9 – internát (23 děvčat, 36 chlapců)
Oja James Touring Catechist		31 dětí (14 dívek, 17 chlapců)
Oja Ng. Fabian Touring Catechist		36 děvčat a 8 chlapců

Povšimněte si, že převažují děvčata, protože těm je doposud často v Indii upírán přístup ke vzdělání, chlapci mají přednost. V Indii je třeba zakázáno používání ultrazvuku pro identifikaci pohlaví, protože se prováděly potraty děvčat. Stále se rodí podstatně více chlapců než děvčat (podobně i v Číně). Internát zahrnuje ubytování i stravu. Slouží zejména pro sirotky a děti ze vzdálených míst, kde není škola.

Díky Vaším štědrým darům je možná ne-

jen podpora těchto dětí, ale i výstavba školy Jana Pavla II., která v současné době pokračuje. CSI v České republice financuje stavbu druhého patra této školy. Stavba školy pokračuje dobře. Je to vidět i na fotografiích. Díky Vaším darům posíláme i poslední potřebný peněz – 12000 USD. Hrubá stavba bude hotová do konce listopadu. Potom bude následovat vymalování a další konečné úpravy, aby od nového školního roku, který začíná v únoru, se už mohlo učit v „naší“ škole.

KDO DÁVÁ, DOSTÁVÁ, MNOHEM VÍC PŘIJME...

SV. FRANTIŠEK Z ASSISI

Šaría podněcuje náboženské konflikty

Nigérii přednedávnem otřásla další vlna násilí. Islamisté pokračují v prosazování zákonů islámského práva šaría, které prohlubuje islamizaci země. Nigérie je domovem druhé největší muslimské populace na světě.

V Nigérii se islamisté stále více snaží násilím obsadit další území. Nejlidnatější země Afriky má 140 miliónů obyvatel, z nichž polovina jsou muslimové a polovina křesťané. Od roku 1999, kdy 12 ze 36 nigerijských států přijalo islámské právo, dochází opakovaně ke krvavým násilným činům. Protesty křesťanů ve městě Kaduna vedly k nejhoršímu náboženskému násilí v novodobé historii země. Během dvou dnů tam bylo v roce 2000 zabito více než dva tisíce věřících. V následujících devíti letech si tamní křesťané prožívali nové a nové vlny násilí. Přesto tuto zemi neopustili. Od Ježíše vědí (viz Jan 16,2 a další), že křesťany čeká pronásledování. Cítí, jak Bůh používá těžkosti k jejich duchovnímu růstu. Mnozí se skupiny věřících hluboce oddaných Pánu. Církev Kristova je v severní Nigérii silná a krásná právě kvůli tomu, čím její členové procházejí. V listopadu 2008 ve státě Jos předstihl ve volbách muslimské kandidáty křesťan. Při následných nepokojích a násilných útocích zemřelo více než 1000 lidí, většinou křesťanů. Další krvavé střety mezi islamisty a policií si vyžádaly životy ještě asi 700 osob.

Cílené provokace

Otec Obiora Ike CSI vysvětlil, že se sice o mírovou spolupráci snaží různá grémia, v nichž společně zasedají křesťané a muslimové, ale fundamentalisté se stále znovu daří podněcovat muslimy k agresivitě. Islámské duchovní, kteří byli převážně vzděláni v Saúdské Arábii, Libyi nebo v Íránu, rozši-

řují záměrně fundamentalistické myšlenky. Od doby, co je Nigérie členem Organizace islámské konference (OIC), proudí do země značné finanční prostředky, které podporují islámské sdělovací prostředky a koránské školy. Do konfliktů mezi křesťany a muslimy zasahují také islámské milice a žoldnéři. Ti pocházejí ze sousedních islámských států Čadu a Nigeru.

Brutální právní systém

Ačkoliv nigerijská ústava hovoří o „sekulárním státu“, dochází k vynášení protiústavních a brutálních rozsudků. Podle šaría se nevěra trestá kamenováním, krádež amputací končetiny, konzumace alkoholu bičováním. Rozsudky bývají většinou vykonány v odlehlých regionech s vyloučením veřejnosti.

Křesťané se opětovně stávají obětmi násilných zločinů. Boří se a vypalují kostely, křesťanské obchody jsou bojkotovány. Mnoho násilných činů zůstává nepotrestáno.

Modleme se za křesťany v Nigérii! Uvědomme si, že jsme údy jednoho a téhož Těla a vytrvale se modleme za naše těžce zkoušené bratry a sestry, údy našeho společného Těla!

Zničený kostel v nigerijském státě Bauchi (CD)

Následující článek pochází z amerického zpravodaje Hlasu mučedníků z června 1990 a byl převzat se svolením českého vydavatele Hlasu mučedníků 3/2009. Jeho autorem je Richard Wurmbrand (1909 - 2001), rumunský luterský farář, který byl pro svou víru vězněn čtrnáct let v komunistickém žaláři. Po odchodu na Západ založil se svou manželkou Sabinou v roce 1967 mezinárodní misijní organizaci (Jesus to the Communist World, později pojmenovanou The Voice of the Martyrs), jejímž cílem je pomáhat pronásledovaným křesťanům.

Naši milovaní!

Je snadné být mezi těmi, kteří povstanou k věčnému životu, anebo budou uchvázeni při Ježíšově příchodu. Pán dá korunu všem, kteří milují jeho příchod. Taková láska je k dosažení nebes dostačující. Nic více se nežádá. (2. Timoteovi 4,8)

A potom budeme navždy s Pánem. Jaká radost pro nás! Bude to ale rovněž radost pro něho, být s námi navěky? Mnozí lidé si užívají pohostinství hostitele, ale ne ze všech musí mít nutně potěšení sám hostitel.

Mnozí byli šťastni, že mají na zemi Ježíše ve svém sousedství. Mohl být přece užitečný. Ale Ježíš sám jednou poznamenal: „Jak dlouho vás mám ještě snášet?“ (Matouš 17,17) Nebude Bůh unaven, když by měl být s námi navěky? (Malachiáš 2,17)

Ti, kteří mají věčný život jako svůj cíl, se musí snažit, aby se podobali Kristu v jeho lásce, čistotě a sebeoběti, aby se tak pro něho stali dobrými společníky. Ježíš byl připraven vzdát se všeho, opustit nebesa a zemřít na kříži, a tak naplnit Boží plán a vydobýt nám spasení. On se cítí dobře s těmi, kteří uvažují stejně.

Pokyny pro sebeoběť

V rumunském vězení Gherla jsem byl s farářem Fisherem, který byl odsouzen za to, že rozmnožoval a po církvi šířil pojednání, které věřící instruovalo, jak se mají chovat, když se kvůli víře dostanou do ohrožení života. Tento dokument byl sepsán Franzem Ravnasem a Martinem Guillabertem v době Francouzské revoluce, těsně předtím, než byli oba zmíněni 25. června 1794 popraveni nepřáteli církve za svou věrnost Kristu.

Své pojednání sepsali ve vězení a nazvali jej „Předsíň do ráje“. Dokument byl později hojně šířen mezi dalšími věřícími, kteří byli vystaveni velkému pronásledování. Zde je jeho zkrácená verze:

Ocitnete-li se před soudem, měli byste si připomenout, jak se chovali apoštolové, když stanuli před velerádou. Uslyšíte-li rozsudek smrti, přijměte jej jako pozvání Krále slávy na jeho svatební hostinu. Měli byste zakoušet tutéž radost, jakou měli tito naši předchůdci, když se ocitli ve stejné situaci.

Až dokončí čtení rozsudku, řekněte se svatým Cypriánem a dalšími mučedníky: „Díky Bohu!“

Při zpáteční cestě do vězení zpívejte, „Zaradoval jsem se, když mi řekli: půjdeme do Hospodinova domu“, atd. (Žalm 122). Během čekání na popravu, zpívejte radostné písně. Až vám sváží ruce, proneste slova sv. Pavla: „Vždyť já jsem připraven nejen nechat se svázat, nýbrž i zemřít v Jeruzalémě pro jméno Pána Ježíše.“ (Skutky 21,13)

Až se otevrou brány vězení a budou vás odvádět na popravu, zpívejte: „Brány spravedlnosti mi otevřete, vejdu jimi vzdávat chválu Hospodinu. Toto je Hospodinova brána, skrze ni vcházejí spravedliví.“ (Žalm 118,19-20)

Cestou pak promlouvejte k vašim strážím

slovy Písma o radosti utrpení a smrti pro náboženství Ježíše Krista. A sami pak uvažujte nad takovými slovy, jako je Pavlův výrok: „Kdo nás odloučí od lásky Kristovy?“ (Římanům 8,35)

Když stanete tváří v tvář popravčím, připomeňte si slova apoštola Ondřeje: „Ach, drahý kříži, dávno vytoužený, přijmi mé poslední vydechnutí, tak jako jsi přijal mé první vyznání,“ anebo slova velkého mučedníka Ignáce Antiochijského: „Kdy již nastane ta šťastná chvíle, ve které budu zabit pro svého Spasitele? Jak dlouho ještě musím čekat? Tyrani, loupežníci, ohni, kříži, divoké šelmy, všechna mučení, spěšně přijďte, abych mohl spatřit Ježíše.“ A také se pomodlete za své pronásledovatele.

Sv. Polykarp na popravišti s rukama svázanýma za zády prohlásil s očima upřenýma k nebi: „Pane Bože Všemohoucí, chválím tě, že jsi mi dal čest sdílet v tuto hodinu kalich tvého Pomazaného pro vzkříšení těla a duše k životu věčnému a k obnově skrze Ducha Svatého. Kéž dnes budu s tvými svatými přijat coby milá oběť. Chválím tě za všechny věci s tvým milovaným Synem Ježíšem a Duchem Svatým. Amen.“

Richard Wurmbrecht a jeho žena Sabine

Žít jako mučedníci

Milost mučednictví je výjimečná. Pokud by všichni křesťané zemřeli jako mučedníci, znamenalo by to konec křesťanství. Avšak existuje mnoho životů, které mají charakter mučednictví: celoživotní připoutání k ně-

komu, kdo je duševně nemocný, spolužití s brutálním nebo nevěrným partnerem, život s nemohoucím člověkem, který potřebuje trvalou péči, dětství v podruží násilných rodičů, hořkost nad rebelujícími dětmi, které vám zlomily srdce, tragédie retardovaných dětí, nevyléčitelná nemoc anebo snášení kruté chronické bolesti, ztráta veškerého majetku, ztráta blízké osoby, život s tělesnou nebo psychickou vadou, anebo prostě jen být jedním z milionů obyvatel třetího světa, kteří hladoví a živoří bez přístupu k nezavadné vodě, bez lékařské péče, nebo se trpce rmoutit z nějaké jiné příčiny.

Člověk může takový život vést s hořkostí vůči Bohu i svým bližním, se smutkem a zoufalstvím, anebo může dbát instrukcí mučedníků Ravenase a Guillauberta, vzdávat díky a zpívat a žít životem Kristovým i v těch nejkrajnějších okolnostech.

Jsmo povoláni, abychom byli navždy s Pánem. Nechtí má kolem sebe takové jedince, kteří myslí i cítí jako On, kteří následují jeho příklad.

Připomínka albánských mučedníků

Albánie byla jedinou evropskou zemí, která se prohlašovala za výhradně ateistický stát, kde nebylo tolerováno jakékoli náboženství.

Biskup Ernest Coda, který byl v Albánii znám jako „přítel chudých“, byl předveden před shromáždění ve skadarské katedrále, které svolaly Rudé gardy. Přítomní na něho plivali a bili ho kvůli tomu, že se odmítl zřít se své víry. Režim z něho následně udělal populární metaře. Jeho dřívější farníci ho pak mohli vídat, jak oděn v cáry vykonává tuto funkci tím nejsvědomitějším způsobem. Člověk může mít zářící tvář i láskyplný úsměv i v situaci osobního ponížení. Biskup Coda navíc musel absolvovat komunistické indoktrinační školení.

Později byl ale zatčen za vyučování náboženství a kvůli prohlášení, že „uzavřením kostelů vláda udělala z křesťanů kuřata bez hnízda“. Komunistické úřady ho poslaly do

tábora nucených prací. Jeho spoluvězni vzpomínají, že ačkoli musel tento drobný, více jak sedmdesátiletý stařík tvrdě pracovat, snažil se pomáhat ostatním vězňům a nepřetržitě se také modlil.

O Velikonočních roku 1979 zorganizoval ve vězení tajné shromáždění, které však přistihla skupina dozorců. Ti převrhli stůl s předměty pro vysluhování Večeře Páně a přítomné surově zbili. Věřící však rány přijímali s radostí, a to v souladu s výše uvedeným návodem, s vděčností, že mohou sdílet úděl Ježíšův, kterého před ukřižováním bičovali.

Rovněž i my můžeme přijímat všechny životní rány v tomtéž duchu.

Následujícího dne byl biskup Coda nalezen mrtvý. Nikdo přesně neví, co se stalo. Jeho mrtvé tělo dozorci spěšně odnesli.

Nyní je již navždy s Pánem a Pán je šťasten, že ho má u sebe. Biskup Coda se před svou násilnou smrtí účastnil podobné poslední večeře jako Ježíš a také svůj život podobně obětoval Bohu.

Být laskavý k pronásledovatelům

Erich Honecker se svou ženou byli někdejšími diktátory ve východním Německu. Na svědomí mají tisíce uvězněných i nevinně zabitých lidí. V roce 1989 však byli svrženi a přinuceni opustit svůj přepychový dům. Kvůli chatrnému zdraví byl Honecker propuštěn z vězení, ale jeho bývalí soudruhové se k němu neznali, a tak neměl ani kde bydlet. Následně mu poskytl útočiště ve svém bytu farář Holmer, ředitel křesťanského domova pro seniory. Pro tento skutek měl farář Holmer dobrý důvod. Kvůli režimu, který Honecker zastupoval, nemohly farářovy děti dostudovat ani střední školu, protože se odmítly připojit k aktivitám komunistické mládeže. A tak se Honecker podílel na ničeni jejich profesního života.

Avšak křesťan je povinen milovat i svého nepřátele, odpovídat na zlo dobrem, a všechno to konat s radostnou ochotností.

Pán bude šťastný, že bude mít u sebe navždy takového faráře. Na kříži se přece

Ježíš modlil za ty, kteří ho přibíjeli na kříž. Je to i náš přístup?

Křtění nepřátel

Ruský pastor Bondarenko, který byl dvakrát zatčen na příkaz jistého plukovníka tajné policie, si vzal za cíl přivést ke Kristu svého pronásledovatele. Sám Ježíš se přece rozhodl obrátit Saula z Tarsu, svého času nejhrořivějšího hubitele církve, právě když se Saul ubíral do Damašku, aby tam uvěznil křesťany.

A podobně jako Ježíš byl i Bondarenko úspěšný a dostalo se mu privilegia pokřtít plukovníka i jeho syna. Podobně i ukrajinský věřící Vladimír Chajlo přivedl ke Kristu psychiatra tajné policie KGB, který ho předtím dostal kvůli jeho víře do ústavu pro choremyslné. Nakonec přišel k obrácení i syn zmíněného psychiatra, kterého komunisté později rovněž zavřeli do podobného sanatoria.

Takoví věřící budou Kristu milými druhy. Připojme se k nim a oblíbme si cestu kříže, odpouštění i radosti v těžkém utrpení.

Znal jsem kdysi jistého rumunského pravoslavného patriarchu, který nepochybně miloval Ježíšův příchod i věčné přebývání s Pánem. Avšak zůstává otázka, zda to bude milé i Ježíši, aby s ním pobýval navždy?

Když zemřel Stalin, přinesl tento patriarcha společně s představiteli dalších vyznání kytici květů k soše diktátora, kde jeden po druhém pronesli ke Stalinově počtě oslavnou řeč. Přitom byl Stalin prezidentem Mezinárodní ligy ateistů a měl na svědomí desítky milionů nevinných obětí.

Tito hlavní duchovní představitelé se navíc zrekli před komunistickou policií těch kněží, kteří zůstali věrni Kristu a kteří navíc záhy zmizeli ve vězení. Lidé, kteří jsou ještě dnes pastory, kdysi souhlasili s svým uvězněním. Někteří kněží donášeli agentům tajné policie informace, které získali při zpovědi. Tito lidé nebyli nevěřící. Chovali k Ježíši lásku podobně jako Petr, když zapřel Krista. Mohou činit pokání, aby jim bylo odpuštěno.

Není však lepší uvědomit si, že budeme s Ježíšem navěky a že se máme již nyní po všech stránkách připravit na setkání s ním? Stojí psáno: „Královská dcera v celé své slávě již čeká uvnitř, svůj šat má protkaný zlatem. V zářivém oděvu ji vedou králi...“ (Žalm 45,13-14) Je Božím záměrem, abychom se

připravovali na setkání s Ježíšem jako na svatbu. Jsme přece jako církve jeho nevěstou a měli bychom ho naplnit radostí.

Váš
Richard Wurmbrand
R. Wurmbrand

Kuba

Trest odnětí svobody pro pastora G. Péreze

Pastor Gude Pérez byl odsouzen k šesti letům vězení z důvodů jeho vůdčí role v hnutí Apoštolská reformace, na státu nezávislém svazu svobodných církví, a jeho činnosti učitele náboženství.

Zástupci mezinárodní Společnosti pro lidská práva (IGFM) zastávají názor, že pastor Gude Pérez byl dne 14. července 2009 zatčen ze dvou důvodů. Zaprvé, protože byl vůdčím představitelem hnutí Apoštolské reformace. Zadruhé, on, jeho manželka Kenia a ještě jeden manželský pár založili biblickou školu, v níž bez státního souhlasu vzdělávali učitele náboženství. Apoštolská reformace je početně rychle rostoucí svaz svobodných církví Kuby. Pro marxistický režim pod vedením Raúla Castra to byl dostatečný důvod, aby aktivity svazu bedlivěji sledoval. Kromě toho je vládě trnem v oku samosprávná činnost církevních sdružení nebo jednotlivých církví. Nezávisle na státem uznávaných vyznáních mají často kontakty do zahraničí.

„Kontrarevolucionář“

Kubánská justice obvinila pastora Péreze z „kontrarevolučních“ aktivit. Jako představiteli školy mu bylo kromě jiného připsáno k tíži, že „falšoval dokumenty“ a provozoval „nezákonné hospodářské aktivity“. Za falšování dokumentů a nelegální obchodní činnost byl Pérez odsouzen k šesti letům odnětí svobody. Úřady dočasně pozatýka-

ly 20 kubánských církevních představitelů, protože se obávaly protestních akcí. Na komunistické Kubě je svoboda vyznání možná pouze na papíře.

Pastor Gude Pérez před zatčením (VOM)

Celosvětová kampaň

Zástupci Evropské unie a mezinárodní organizace pro ochranu lidských práv jsou toho názoru, že pastor Pérez si odpykává šestiletý trest odnětí svobody protiprávně a že body obžaloby jsou neudržitelné a nicotné. Podle těchto organizací byl pastor odsouzen pouze za svou křesťanskou angažovanost. Proto CSI společně s organizacemi pro ochranu lidských práv vyzývá k tomu, abychom u kubánského vůdce Raúla Castra žádali pastorovo propuštění. Připojte se také k protestní kampani.

Žádejte u kubánského prezidenta, aby byl pastor Gude Pérez ihned propuštěn! Pošlete, prosím, protestní lístek na Kubu!

Turecko

Solidarita s iráckými a tureckými křesťany

Annette Walderová, mezinárodní ředitelka CSI, navštívila irácké uprchlíky v Turecku a podala zprávu o své účasti na dalším soudním jednání ve sporu o klášter Mor Gabriel.

Naši první zastávku jsme udělali v Istanbulu, kde nás přijal vikář François Yakan. Je koordinátorem pomoci křesťanským uprchlíkům, především těm z Iráku. Jeho kontakty sahají až do Sýrie, Libanonu a Jordánska, kde rovněž mnoho iráckých uprchlíků hledá přístřeší. Kontaktovala jsem několik rodin uprchlíků a předala jsem jim Vaším jménem, milí přátelé CSI, srdečné pozdravy a potravinový balík. Tato setkání na mě velmi zapůsobila. Mezi těmito lidmi nebyl nikdo, kdo by neztratil někoho ve válce. Vyčerpání, smutek ze ztráty blízkých, ztráta vlasti a každo-

denní nejistota z nejbližší budoucnosti jsou součástí života těchto vykořeněných lidí. Rádost z potravin, ale zvláště z našeho zájmu, byla velká. Projevy naší solidarity znamenají pro tyto bratry a sestry ve víře, kteří se ocitli v existenční nouzi, důležité povzbuzení.

Klášter Mor Gabriel stále v nejistotě

Do kláštera Mor Gabriel na jihovýchodě země jsme dorazili v předvečer soudního líčení, a měli jsme tak dost času pohovořit s biskupem Timotheosem Samuelem Aktasem. Velmi ho potěšil velký zájem CSI o situaci křesťanů v Turecku. Na biskupa je vytvářen silný nátlak. Za dramatických okolností unikl mnoha pokusům o atentát. Ví ale, že ho chrání Bůh a řekl mi: „Přesto, že procházíme těžkým obdobím, máme více než sami o sebe strach o Evropu. Zdá se, že lidé nevidí, jaké záměry má islám a jak se

Odesílatel:

Odesílatel:
Christian Solidarity International
P.O. Box 8
750 11 Přerov
Czech Republic

18 Kč

Su Excelencia
Raúl Castro Ruíz
Presidente
La Habana
Cuba

Setkání s vikářem
Françoisem Yakanem v Istanbulu (CSI)

Su Excelencia:

Nos inquieta mucho el oír que el Pastor Gude Pérez de la asociación "Reformación Apostólica" fue condenado a seis años de prisión. Según fuentes creíbles, está encarcelado en Camagüey sólo por haber utilizado su derecho de libertad religiosa según artículo 18 de la Declaración Universal de los Derechos Humanos de la ONU.

Le pedimos urgentemente asegure la libertad inmediata del Pastor Gude Perez.

Muy atentamente

Place, date / Místo, datum

Signature / Podpis

Jsme velmi znepokojeni odsouzením pastora Gude Péreze ze sdružení Apoštolské reformace k šesti letům vězení. Podle důvěryhodných zdrojů byl v Camagüey uvězněn pouze proto, že využíval právo na náboženskou svobodu podle osmnáctého článku Všeobecné deklarace lidských práv OSN. Naléhavě Vás prosíme, abyste zajistil rychlé propuštění pastora Gude Péreze.

v Evropě šíří." Zapůsobilo na mě, že pro tohoto duchovního, který odvážně bojuje proti vyvlastnění kláštera a bere přitom na sebe velká nebezpečí a rizika, je důležitější plíživá islamizace Evropy než jeho osobní bezpečnost a blaho.

Soudní jednání

Druhý den dopoledne jsme jeli do města k soudu. Už při cestě jsme se museli podrobit přísným bezpečnostním kontrolám, které byly zřejmě míněny hlavně jako šikana zahraničních pozorovatelů. Na konci líčení rozhodl soudce, že část pozemků patří klášteru a část státu. Proti rozsudku bylo ihned podáno odvolání. Záležitost teď musí projednat vyšší soudní instituce v Ankaře. Proces proti Kyriakosi Ergünovi, správci kláštera, měl pokračovat 30. září 2009. Ergün údajně bez úředního povolení postavil kolem kláštera zeď, aby ho tak chránil proti vandalům a divé zvěři. Modlete se prosím, aby nebyl odsouzen.

CSI je důležitá!

Křesťané jsou v Turecku v ohrožení. Od genocidy arménských a aramejských křesťanů v letech 1914-1917 klesl podíl křesťanů z tehdejších 20 % obyvatelstva na současných 0,2 %. Co se týká svobody vyznání je vývoj v posledních letech hodně rozporuplný. Na nátlak EU byl v roce 2008 přijat zákon, který má chránit nemovitosti ve vlastnictví křesťanských společenství. Přesto došlo k procesu proti klášteru Mor Gabriel, procesu proti křesťanskému sirotčinci na ostrově Prinkipo (církev ho bohužel prohrála) a další procesy proti církvím. Vraždy křesťanů v městech Malatya a Trabzon jsou důkazem zhoršující se situace.

Annette Walderová předává pomoc rodině
iráckých uprchlíků v Turecku. (CSI)

Súdán

Otroci zde památník nemají

Otroci v Súdánu jsou jako zranění na pokraji smrti, kterým nikdo nepomůže. Již 15 let pomáhá CSI těmto lidem vrátit se zpátky do svobodného života.

Výchozím bodem cesty mnoha otroků do Ameriky byl „Cape Coast Castel“ v blízkosti ghanského hlavního města Accra. Dne 11. července 2009 navštívil pevnost vzácný host. Americký prezident Barack Obama a jeho žena Michelle si při státní návštěvě Accry připomněli, že dějiny, jakkoliv jsou bolestné, mohou být překonány. Toto historické místo má být varováním, jakých hrůz jsou lidé schopni. Obama srovnal objekt pevnosti s koncentračním táborem v Buchenwaldu, kde v červnu 2009 vzpomínal na nacistické oběti.

Otroci nejsou tématem

Zaoceánský obchod s otroky a zločiny nacismu patří naštěstí minulosti. Přesto jsou hrůzné činy otrokářství ve 21. století stále ještě živou skutečností. A na rozdíl od pev-

nosti na pobřeží Atlantiku a mučírny v Buchenwaldu nemají otroci v Súdánu žádný památník. Elity tohoto světa jejich neustálé utrpení nezajímá. Barbarsky týrané ženy a děti jsou bezcenné, přinejmenším v povědomí politických, hospodářských a náboženských elit. Politici se tímto tématem obtěžovat nechťejí, protože jim nepomůže vyhrát volby. Pro globalizované hospodářství, pro OSN, dokonce pro mnohé lidsko-právní neziskové organizace otroci v Súdánu prostě neexistují. Představitelé církví mlčí, protože varování islámským otrokářům by mohla škodit mezináboženskému dialogu s islámem. A média, hlídající pes demokracie? Vydělali na skandálu a teď se zabývají jinými tématy. Otrokářství a nucená islamizace jsou pro povrchní čtenáře příliš silnou kávou.

Nezhojená rána

Očitá svědectví a rozhovory pracovníků CSI o utrpení otroků jsou důležité. Slouží jako důležitý a potřebný „úder mezi oči“, který má probudit lidi z letargie a upozornit, že otrokářství je jako nezhojená rána, která nutně potřebuje ošetření. V květnu 2009

mohla CSI osvobodit dalších 232 většinou dlouhodobě vězněných otroků a přivítat je v jejich domovině. S každým bylo skutečně interview, byl vyfotografován a dostal startovní humanitární balíček, v němž byly základní potřeby pro přežití na svobodě.

Pracovník CSI John Eibner hovořil s Mariou Atak, jednou z osvobozených: „Pocházím z vesnice Wathok, kde jsem žila se svými rodiči. Vzpomínám si, že jsem jako dítě chodila do kostela a ještě dnes umím zapaměti Otčenáš. Když mě objevili arabští zloději lidí, byla jsem ještě malá. Přivázali mě na koně a společně s mnoha jinými odvezli pryč. Jeden z nich, Muhammad Ibrahim, mě velmi týral, ačkoliv jsem byla ještě dítě. Musela jsem u nich bydlet. On a jeho žena Toma měli pět dětí, které chodily do školy v Ed Daein (Dárfúr). Já do školy nesměla.

Maria Atak vítá pomoc, kterou jí předal John Eibner. (CSI)

Svobodně věřit – ne potlačení náboženské svobody

Závěr roku bude rozhodující v boji o zachování náboženské svobody ve světě. Rezoluce o Hanobení náboženství, kterou předložilo 57 států s muslimskou většinou a která je zaměřena na kriminalizaci slov nebo akcí jako útoku proti konkrétnímu náboženství, jmenovitě islámu je přímým útokem na náboženskou svobodu. Zní to neuvěřitelně, že by mohla projít rezoluce dovo-

Domnívám se, že otcem mého dítěte je Muhammad. Jistá si nejsem, protože dovolil také jiným, aby mě znásilňovali. Protože mě Muhammadova žena nesnášela, byla jsem poté, co se mi narodilo dítě, propuštěna. Nevím, jestli moji rodiče ještě žijí, ale zkusím je najít. Nikdy nezapomenu na Boží péči. Bůh mi pomohl zbavit se Muhammada Ibrahima, bude při mně stát i nadále. Ve svém srdci jsem se svého křestního jména Maria nikdy nevzdala a nyní na svobodě je mi dražší, než kdy předtím.“

Jedinečný úkol

Taková svědectví, jako podala Maria Atak, nás zavazují, abychom pokračovali v práci zahájené před 15 lety. Susan Rice, někdejší asistentka americké ministryně zahraničních věcí Madeleine Albrightové a nyníjší velvyslankyně Spojených států v OSN, řekla po návštěvě v Jižním Súdánu: „Svědectví žen a dětí, které byly zajaty, zotročeny, mučeny a znásilňovány, na mě silně zapůsobila. Bylo jim dokonce ukradeno náboženství a víra. (...) Tyto hrozné činy nelze nijak omluvit. Pachatelé chtěli obyčejné, přímé a čestné lidi, kteří žili v mimořádně těžkých podmínkách, ponížit. A odvážné lidi, kteří přicházeli z ciziny s cílem pomoci, chtěli zastrašit.“

Vy, milí přátelé CSI, podpořte nás v našem úsilí pomáhat na cestě zpět těmto hluboce zraněným lidem, kteří stojí na hranici mezi životem a smrtí a na které svět zapomněl.

lující pronásledování křesťanů s požehnáním OSN. Máme dost konkrétních příkladů: bouře proti karikaturám Mohameda i špatně pochopenému papežovu citátu a nakonec i v tomto čísle (reportáže z Pákistánu). Rezoluce má dosáhnout „legalizace“ stávajícího porušování náboženské svobody v řadě muslimských zemích. Jaké je ale ticho po pěšině v „objektivních“ médiích, dojde-li k ma-

sakrování křesťanů „mírumilovnými“ mohamedány. Abychom netřástili síly, přidáme se k rezoluci organizace Open Doors:

I affirm the universal human right to freely choose and express an individual's religious beliefs.

Accordingly, I urge fellow Member States of the United Nations to focus on protecting the fundamental freedom of individualsto express their religion or beliefs and to oppose the so called “defamation of religions resolutions. These resolutions seek to criminalize dissenting ideas and peaceful expression of non-favored religious beliefs. The “defamation of religions” resolutions are in direct infringement of the guarantees to free speech and belief found in the Universal Declaration of Human Rights.

For these reasons, I ask all Member States to vote NO on “defamation of religions resolutions“.

jejíž překlad následuje:

- *Potvrzuji obecné lidské právo svobodně si zvolit a vyjadřovat vlastní náboženskou víru*
- *Důrazně žádám společně všechny členské státy OSN, aby se zaměřili na ochranu základní svobody jednotlivce vyjadřovat své náboženství nebo víru a postavili se proti tak zvané „rezoluci o hanobení náboženství“.*

Biskup z Libanonu se obává o Evropu

Na pozvání přijel do Rakouska biskup Flavien Melki z Libanonu. V lázeňském domě vídeňské arcidiecéze měl 23. července 2009 přednášku. Pachůť, která posluchačům zůstala po vyslechnutí toho, jak se vede křesťanům na Blízkém východě a že v mnoha evropských zemích budou mít za pár desetiletí muslimové většinu, byla tíživá. Biskup, který celý život prožil na Blízkém východě, zná dobře místní společnost, v níž dominuje učení islámu. Křesťanský orient se během několika století stal muslimským. Následu-

- *Tato rezoluce hledá cestu ke kriminalizaci nesouhlasných myšlenek a jejich pokojné vyjádření věřícími náboženských menšin. Rezoluce o hanobení náboženství je přímé porušení záruk pro svobodu vyjadřování a volbu víry v souladu s listinou lidských práv.*

Proto žádám členské státy OSN, aby hlasovali proti přijetí této rezoluce!

Rezoluce bude připravena k podpisu na našich webových stránkách.

Pro křesťany má pravda
jméno: Bůh. A dobro má tvář:
Ježíš Kristus. Křesťanská víra
už od časů svatých
Cyrila a Metoděje a prvních
misionářů, skutečně sehrála
rozhodující roli v utváření
duchovního a kulturního
dědictví této země. Obdobně
ji musí sehrát nyní i do
budoucna... Benedikt XVI
v projevu ve Španělském sále

její článek je převzat z rakouského CSI aktuell – září 2009.

Libanon – ukázková země pro islám

Když arabské armády přišly v sedmém století do Damašku, byly prý vítány. Muslimové se stali žáky křesťanů ve všech vědních oborech. Vědecké knihy o medicíně, chemii nebo matematice překládali křesťané nebo židé z řečtiny do arabštiny. Dvě stěti byla vzájemná potřeba příčinou jakéhosi vyrovnaného soužití. Od devátého století

začíná diskriminace. Židé a křesťané musí nosit zvláštní oblečení, které je označuje za nemuslimy. Navíc musí platit daň na hlavu. V té době žilo na Blízkém východě minimálně 20 milionů křesťanů. Dnes jsou jich sotva tři miliony. Masakry, ničení kostelů byly příčinou masových přestupů křesťanů na islám. Přitom Libanon zůstává ukázkovou zemí pro islám. I když ani v něm není opravdová náboženská svoboda a křesťané jsou proti muslimům znevýhodňováni, je situace ve všech ostatních zemích s muslimskou většinou nesrovnatelně horší. Libanon je například jedinou islámskou zemí, kde mohou muslimové beztrestně přejít na jinou víru. V mnoha islámských zemích je tento přechod podle práva šaría trestán smrtí nebo je přinejmenším trestným činem.

Stále více velkých mešit v Evropě

Biskup Melki opakovaně mluví o tom, jak je společný život křesťanů s muslimy velmi těžký. Země je rozdělena na dvě části a na dvě třídy. Také v Bejrútu je křesťanská a muslimská část. Zatímco se muslimům dobře žije v křesťanské čtvrti, je bydlení pro křesťany s muslimskými sousedy prakticky nemožné.

Zajímavá je také otázka dialogu mezi křesťany a muslimy. Tento dialog má své opodstatnění, ale je prakticky omezen jen na dodržování lidských práv a zlepšení možností soužití. „Co se týká víry, nedochází k pokroku. V dialogu s islámem musí jít o lidskost. Lidská práva, tolerance, vzájemný respekt, ...ale i tak zůstává mnoho potíží. Jak můžeme změnit Korán? Korán považují za boží slovo a to se nikdy

nezmění!“ říká biskup Melki smutně.

K otázky, proč je v Libanonu tak málo křesťanů, říká následující: „Není třeba dále diskutovat, islám je tu. Dostanu-li jinou odpověď, budu velmi vděčný.“ Křesťané nemají stejná práva jako muslimové a proto odcházejí do Evropy a Ameriky. „Kladu si otázku, jak bude vypadat islám v Evropě,“ říká biskup Melki. „Bude to podobné jako před 1400 lety na Blízkém východě? Rok od roku přibývá v Evropě muslimů. Bude se stavět stále více velkých mešit, které jsou pro muslimy znamením převahy.“

Problém se každý den zvětšuje

Biskup Melki ještě dodává: „Musíme být realisty. Stojíme před problémem, který roste den za dnem. My na Blízkém východě máme 1400 let trvající zkušenosti z podobného protipřepětého osudu... Teď mne nazvou nepřitelem pokoje, ale to já nejsem. Přijímáme muslimy do našich škol a nemocnic a i já mám muslimy ve svém sirotčinci. Ale když se nepokusíme vývoj zvrátit, bude v Evropě brzo 100 milionů muslimů. Ještě zažijeme, že nejsou už tak milí, když mají většinu.“

Nyní je především důležité podporovat naše rodiny. „Kam se dostaneme, když naše rodiny mají nanejvýš dvě děti?“ ptá se biskup Melki. To vede k zániku. Není to jen odpovědnost církve oživit víru, ale také rodičů. „My jsme těmi, kdo musí přiblížit muslimům křesťanské principy lásky k bližnímu a odpuštění. Nesouhlasím s politiky, kteří vylučují všechny, kteří jim nejsou vhod. Ale nesmí být jednoduché pokračovat takto dál, neboť jinak se stane Evropa muslimskou.“

Bayer, Vladimír Benák, Petr Soldán, Jana Světlá, Hana Čermáková, MUDr. Dana Krejčířová, Jan Benda, Hana Borková, Mgr. Zdeněk Dubský, Ing. Vladislava Kácalová, Ing. Borek Tichý, PhDr. Jana Mančalová, Mariana Felnerová, Mgr. Bohumil Poláček, Ing. Arch. Stanislav Žalud, Markéta Salvetová, Bohumil Hlavička, Ing. Daniel Žingor, Daniela Nováková, Roman Duba, Mgr. Petra Macíčková, Mil. Sestry sv. Františka-Bruno, Jana Šandrejová, JUDr. Emil Zavadi, JUDr. Jiří Fleischer, Anna Polanská, Ing. Vladislava Kácalová, Alena Frajťová, Jaroslav Boudný, Ludmila Běhanová, Božena Petrásková, Mgr. Miroslav Adlt, Ivan Klabal, Eugenie Miškovská, Marie Radiková, Zdenka Boráková, Jan Blahuta, René Snopek, René Hornová, P. Josef Šich, Miroslav Cano, Petr Zemánek, MUDr. Samer Asad, MUDr. Jiřina Křížková, Markéta Zelinková, Eliška Marečková, Jaromír Janoušek, Josef Hrubí, Ing. Daniela Ovečková, Jana Světlá, Elena Cášková, Ing. Jaroslav Branžovský, Ludmila Sarofinová, Stanislava Šlosarová, Irena Muhlová, Ing. Jaroslav Záleský, Ivo Křížka, Monika Zechovská, Petr Procházka, Jan Malý, MUDr. Anna Velková, Veronika Nováková, Josef Matura, Marie Harsová, Václav Pikeš, Tomáš Bayer, Mgr. Josef Vlček, P. Eduard Krumpolc, P. Karel Vrba, Jan Benda, Hana Čermáková, Hana Borková, Ing. Borek Tichý, PhDr. Jana Mančalová, Mariana Felnerová, Mgr. Bohumil Poláček, Dušan Zeman, Dobroslava Ondrová, MUDr. Jaroslav Dragon, Mgr. Zdeněk Dubský, Vladimír Benák, Ing. Vladimír Fajmon, Věra Holubová, Marie Andrllová, Ing. Petr Wanderburg, MUDr. Jarmila Baboráková, Dominik Rubáš, P. Hubert Šula, Markéta Salvetová, Ing. Daniel Žingor, Ing. Karel Beneš, Mgr. Josef Pala.

Díky také všem, kteří přispěli dary poštovními poukázkami nebo jinak:

Zuzana Benešová, Ludmila Mazurová, Františka Evanžinová, Marie Mazánková, F.+K. Poláškoví, Václav Liška, Anežka Kovaříková, Hana Soběslavová, Marie Balíková, Chrudim, Václav Kytli, Marie Orliková, Anna Klímková, Miloslava Herynková, Marie Válková, Resmije Štiberová, Jiří Ondruš, Ludmila Výšková, Karel Váňa, Smrčkoví, Jiřina Horáková, Františka Nesvadbová, Věra Spisarová, Anna Pozděnová, Oldřiška Vojáčková, Anežka Pavelková, Jiřina Zemanová, Běla Holečková, Dr. Alois Beránek, Jan Měcháček, František Brůna, Jarmila Zizlerová, Ludmila Holubová, Zdenka Hrušová, Anna Tomková, Stanislav Schindler, Milada Kurečková, MUDr. Vojtěch Weinberger, Milan Geiger, František Čápek, Jana Pavlíčková, Alois Sekanina, Vaculovičovi, P. Alois Jargus, Anna Vladýková, Gizela Gutknechtová, Miroslav Kratochvíl, Eva Němcová, Jarmila Berhanová, Kamil Kuliha, Olga Řezníková, František Novotný, Marie Průchová, PhDr. Vojtěch Cekota, Marie Motanová, Marie Melicherová, Ing. Cyril Martinek, Dana Svobodová, Anna Hovancová, Vladislav Zelenka, Alena Frajťová, Přemysl Vaněk, Jiří Kostera, Anežka Singerová, Josefa Šimberová, Anna Klímková, Anežka Kovaříková, Václav Kytli, Cyriľka Nováková, Jaroslava Podestátová, Ludmila Stillová, Jiřina Horáková, Jan To-

mek, Ludmila Tšponová, Jaromír Štván, Marie Urbánková, Jaroslav Januška, Marie Knotková, Marie Mácová, Karel Kudělka, Eliška Przeczková, Vilém Larisch, Jiřina Zemanová, Petr Pomkla, Hana Soběslavová, Růžena Bartošová, Věra Janů, Václav Brich, E.+J. Tojšilovi, Jana Janatová, Marie Pokorná, Jolana Žiklová, Adolf Faifer, J.+L. Záleských, Božena Jašková, Jan Vidlák, RNDr. Martin Musílek, Karla Müllerová, P. Benedikt Hudema, Anastazie Vařeková, Anna Píchová, Václav Schneider, Drahomíra Voláková, Vlasta Skramušská, Humpovi, Židkovi, Hermína Balnarová, Marie Hamerníková, Eliška Zapletalová, Eva Slámová, Marie Páralová, Lenka Himlová, Stanislava Šebová, Jiřina Voldánová, Luděk Synek, Josef Smutný, Zdenka Kunzová, Marie Mahdalová, Marie Vágnerová, Marta Hlostová, Anděla Kolářová, Miloslava Nemravová, Vlasta Pavlíková, Antonie Vinklerová, Marie Pilná, Naďa Dubnová, Marie Šrámková, Gizela Gutknechtová, Marta Veverová, Marie Procházková, Anna Tomková, Miroslav Navrkal, Salesiánská Provincie Praha, PhDr. Karel Gleisner, Jiří Kůla, Irena Schwarzová, Marie Jelínková, Marie Ruspaggiari, Oldřiška Vojáčková, Marie Pouličková, Anna Zbranková, Marie Kaňáková, Marta Železná, Vojtěch Hána, Říkarnost Bořislav, Michal Baďura, Jitka Lišková, Nina Aubrechtová, Dagmar Jandorová, Rozálie Škařupová, Jaroslava Kašicová, František Čápek, Josef Bílek, Anna Krčmářová, Františka Evanžinová, Ing. Karel Lavický, Marie Šeligová, Anastazie Mačková, Marie Borková, Josef Sedlák, Dagmar Fešárková, Anděla Jargusová, Vladimír Hanzelka, Jiří Ondruš, MUDr. Ludmila Zítková, PhDr. Jan Weinberger, Františka Chutná, Jiřina Horáková, Bohumila Ministrová, Rudolf Prandner, Josefa Faicová, Magda Grimová, Jarmila Prusková, Bohumila Pavlíková, Marta Holubová, Věra Frydrychová, Bohumil Černík, Blanka Řičánková, Růžena Buchtová, Libuše Kampasová, Markéta Biernátová, Přemysl Vaněk, Vaculovičovi, Ladislav Zapletal, Adolf Bedřich Střoner, Růžena Purkrábková, Josef Handl, Jiří Buchta, Marie Mazánková, Ing. Václav Liška, Zdena Barborková, Františka Stratilová, Dagmar Skříčková, Anna Zajícová, Tomáš Mikulášek, Bernardina Žižlavská, Říkarnost Starý Jičín, František Klapetek, Ing. Cyril Králík, Eva Spěvákova, PhDr. Hjalmar Kopřiva, Josef Lacko, Marek Machala, Hedvika Dolníčková, Helena Teplová, P. Josef Šimsa, Marie Procházková, Luděk Vondrák, Věra Hájková, Marta Čechová, Drahomír Budinská, Marie Vítová, Anežka Šváčková, P. Antonín Hýža, Jiří Škoda, Růžena Horáčková, Zdeněk Jun.

Děkujeme také všem, kteří nechtějí být uváděni nebo jejichž jména nebyla čitelná nebo jsou dárči anonymní.

Potvrzení o darech budeme vkládat do lednového zpravodaje. Pokud se nic mimořádného nestane, dostanete je do poloviny ledna 2010. Nemáme však několik adres dárců přes účet. Pokud si tedy přejete obdržet potvrzení, prosíme napište. Manželé at si určí, na koho napsat potvrzení. Moc děkujeme za oběti pronásledování a děti.

PODĚKOVÁNÍ DÁRCŮM

Srdečné díky těm, kteří přispěli převodem z účtu v srpnu a září:

Daniela Nováková, Mgr. Petra Macíčková, Roman Duba, Jana Šandrejová, Sylva Potůčková, JUDr. Jiří Fleischer, Jan Nepomuk Klener, Dominika Hašková, MUDr. Baboráková-Švehlaková, Milena Chladová, Magdalena Šafaříková, Vladimír Stoklas, P. Hučínová, Mgr. Miroslav Adlt, Ivan Klabal,

Eugenie Miškovská, Marie Radiková, Zdenka Boráková, JUDr. Vít Jiříček, Štefan Pilarčík, Alena Frajťová, Karel Snížek, Markéta Zelinková, Dušan Zeman, Jan Blahuta, Vladimír Stanzel, Miroslav Machovský, Elena Cášková, Marcela Křížová, Václav Pikeš, Anna Sokolová, Monika Zechovská, Irena Muhlová, Ing. Jaroslav Záleský, Ivo Křížka, MUDr. Anna Velková, Veronika Nováková, Marcel Turičik, Jan Malý, Tomáš

Křesťanská mezinárodní solidarita

P. O. Box 8
750 11 PŘEROV
CZECH REPUBLIC

O.P.

P.P.
708 03/2002
751 51 Přerov 1

Prosba

***Dárci a příznivci, kteří posílají svůj
peněžní dar poprvé,
ať laskavě oznámí svou adresu.
Vedení CSI děkuje za porozumění.***

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) je dobrovolné neziskové sdružení lidí, kteří chtějí nenásilným způsobem diplomatickými prostředky pomáhat hájit právo na vyznání tak, jak je to vyhlášeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN, zvláště ve Článku 18.

Potřebné spojení na Křesťanskou mezinárodní solidaritu:

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI
P. O. Box 8
750 11 Přerov

Tel: 581 203 438 (bude zrušen)
777 966 180 Vodafon
605 413 050 T-mobile
e-mail: csi@csi-cr.cz
Internet: www.csi-cr.cz

Bankovní spojení:
ČSOB Československá obchodní banka
č.ú. 0278125043 / 0300

Úkoly CSI mohou být:

- modlitba za pronásledované křesťany
- psaní protestních dopisů patřičným politikům a úřadům
- sbírání podpisů ve prospěch pronásledovaných
- psát dopisy vězněným a jejich rodinám
- podle možnosti poskytovat hmotnou podporu jednotlivým případům
- působit na vládu a politiky, aby se Česká republika na mezinárodním poli zastávala pronásledovaných křesťanů
- přinášet zprávy v médiích o pronásledovaných křesťanech a o činnosti CSI
- organizovat prosebné společné modlitby
- finanční podpora

Přetisk textů tohoto zpravodaje je možný s udáním pramene. Vydává Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) jako zpravodaj pro vnitřní potřebu.

Za redakci a úpravu zpravodaje zodpovídají
Ing. František Kopečný a Mgr. Petr Matyáš

MK ČR E 12619

Tisk EURO-PRINT Přerov s.r.o.

Podávání novinových zásilek povoleno Dohodou o podávání poštovních zásilek OBCHODNÍ PSA-NÍ č. 708 03/2002 ze dne 13. 12. 2001.